

ENEK EGY ZÖLD HARKÁLYRÓL,
EGY ERDÉLYI VILLA TORNYABAN.

H. I.-nénak.

Kis zöld harkály, parányi toronyőr,
A villa tornyát őrzöd még vajjon?
Kis Quasimodo, Notre Dame-i őr,
Körötted zúg az emberősvadon.
Kik halkán jártak és halkán beszéltek,
Elmentek azok innen,
Lásd, idegenek keze tapogat
A kertajtó-kilincsen.
Kis Quasimodo, kicsi toronyőr,
Mire vársz még, szegény?
Nemsokára már társad sem marad,
Csak a varjú a száraz jegenyén!

Kis zöld harkály, parányi toronyőr,
Vagy te vagy tán a Lélek,
A száműzöttek hazagondolása,
Ki nem hagyod a jussod, örökséged,
Kis zöld harkály, kis toronyőr — kis Lélek?!
Toronyban várod ki a nagy telet,
Amelynek végén majd a föld alatt
S a csillagok felett
Isten, vagy ördög új dobot veret
S új harsonák hirdetnek új világot?

Kis zöld harkály, te kivárod, kivárod??!

1922. szeptember 3.

Végyári.

REGI GÖRÖG VIRAGÉNEK.

Ajtaja szárnya fölé,
Koszorúm, ide tűztelek, itt függj.
Es a lekulástól
Övd üde szirmaidat.

Könnyeim áztattak,
— Szeretők szeme sokszor esőzik!
Nedvesen úgy less rá:
Nyílik-e ajtaja már?

Akkor az én essöm,
Nosza, rólad rája peregjen:
Szívja be szőke haja,
Szívja be könnyeimet!

Az Anthológiából fordította:
Mészöly Gedeon.